

Socialministerens talepapir til besvarelse af samrådsspørgsmål

Talepunkter

Til brug for samrådet i Socialudvalget om L 108, Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

Spørgsmål:

Kan ministeren uddybe bestemmelsen i § 1, nr. 3, (§ 24, stk. 1), herunder især oplyse, hvilken indflydelse samarbejdspartnerne vil få på udarbejdelsen af sygedagpengeopfølgningen?

1. Opfølgningen

Efter forslaget skal kommunen med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet senest efter 8 uger og dernæst mindst hver 8. uge tage den sygemeldtes forhold op til vurdering. Dette indebærer en styrkelse af kommunernes sygedagpengeopfølgning, fordi denne efter gældende lov først skal finde sted, når sygefraværet har været i 3 måneder.

Det foreliggende forslag indebærer som noget nyt, at den sygemeldtes arbejdsgiver og de faglige organisationer skal medinddrages i denne opfølgning. Samtidig understreges det, at den sygemeldte gennem en personlig samtale skal medinddrages i opfølgningen og derved få større indflydelse på det videre sagsforløb. Endvidere indebærer forslaget, at kommunen ved den første opfølgning skal tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan. Denne skal senest udarbejdes, når dagpengemodtageren har været sygemeldt i 6 måneder inden for de sidste 12 måneder.

Medinddragelsen af virksomheden og de faglige organisationer skal sikre, at den sygemeldte kan bevare sin tilknytning til arbejdspladsen eller, hvis det på grund af lidelsen måtte vise sig nødvendigt, at der skal iværksættes omskoling eller revalidering, også vil være i stand til at honorere de krav, der stilles på arbejdsmarkedet.

Socialforskningsinstitutets undersøgelse fra 1991 »Langvarig sygdom – problem og konsekvenser« viser, at allerede når sygefraværet har været i 13 uger, er der risiko for udstødning fra arbejdsmarkedet.

Opfølgningen skal derfor medvirke til, at den sygemeldte kan opnå størst mulig forbedring/generhvervelse af sine arbejdsfunktioner, dvs. en vurdering af den pågældendes forudsætninger for at kunne klare arbejdskravene i et almindeligt arbejdsforhold. Da almindelig vejledning og råd med hensyn til arbejdets karakter vanskeligt kan gives alene af lægen eller kommunen, foreslås det, at virksomheden og de faglige organisationer bliver medinddraget, fordi disse netop må forudsættes at have et indgående kendskab til arbejdets art herunder arbejdsfunktionerne inden for det pågældende område samt arbejdsmarkedet i øvrigt. En forening af den lægelige, sociale ekspertise samt arbejdsmarkedskendskab vil medvirke til at fastholde den sygemeldte på arbejdsmarkedet.

Der er i forslaget ikke stillet konkrete formkrav til opfølgningen.

Hvorledes samarbejdet mellem de forskellige parter skal finde sted, vil afhænge af det konkrete sygdomstilfælde.

I nogle tilfælde vil det indebære, at man f.eks. afventer behandling, operation, eller hvis det drejer sig om en brækket arm, at gipsen fjernes. Forslaget indebærer således ikke, at der automatisk skal ske en indkaldelse af parterne, men må tilpasses de konkrete forhold.

Det vil således typisk være i forbindelse med et længerevarende sygeforløb, at virksomheden og de faglige organisationer skal medinddrages i opfølgningen, medmindre man på et meget tidligt tidspunkt ud fra de lægelige oplysninger konstaterer, at der skal ske en ændring af arbejdsforholdet evt. i form af omskoling eller revalidering.

Efter forslaget ligger kompetencen til udarbejdelse af opfølgningsplanen hos kommunen. Har kommunen f.eks. på grundlag af oplysninger fra opfølgningssamarbejdspartnerne skønnet, at den sygemeldte vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet i forbindelse med iværk-